

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **1/ V. Š., H. 2/ H. Š., H.** obidvaja zastúpení JUDr. V. B., advokátom, O., proti žalovanej: **JUDr. K. R., Š.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu M. S. – S. S., K., **o zaplatenie 248 954,39 eur (7 500 000,- Sk)**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi 1/2007-46 zo dňa 26. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cbi 1/2007-46 zo dňa 26. októbra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 9Cbi 1/2007-46 zo dňa 26. 10. 2010 uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcom z konkurznej podstaty pohľadávku proti podstate vo výške 248 954,39 eur a trovy konania v sume 3 798,16 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobcovia požadovali, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť im z konkurznej podstaty sumu 248 954,39 eur a nahradiť trovy konania z dôvodu, že dňa 05. 04. 2002 uzavreli s úpadcom kúpnu zmluvu, ktorou odkúpili nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., parcela č. X. k. ú. P. za kúpnu cenu 7 500 000,- Sk, ktorá bola uhradená tak, že suma 2 036 000,- Sk bola zaplatená pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť bola započítaná vzájomnými pohľadávkami účastníkov zmluvy. Po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu bola táto kúpna zmluva vyhlásená za neúčinnú a nehnuteľnosť bola predaná v konkurze, pričom kúpna cena nebola žalobcom vrátená. V danom prípade správkyňa konkurznej podstaty úpadcu odmietla vyplatiť žalobcom pohľadávku proti podstate napriek tomu, že žalobcovia kúpnu cenu zaplatili, a to sumu 2 036 000,- Sk pri podpise a zvyšok kúpnej ceny bol započítaný vzájomnými pohľadávkami.

Námietku žalovanej o premlčaní nároku nepovažoval prvostupňový súd za dôvodnú, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu až v roku 2008 a žaloba bola podaná dokonca pred týmto termínom, t. j. 06. 10. 2007.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Svoje odvolanie odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p. Uviedla, že suma 2 036 000,-- Sk, ktorá mala byť uhradená pri podpise kúpnej zmluvy, mala byť uvedená v peňažnom denníku. Avšak dôkaz o zaplatení tejto sumy, ako aj dôkaz o vzájomnom započítaní pohľadávok neexistuje a úpadca ho ani nemá vo svojom účtovníctve. Zaplatenie kúpnej ceny nebolo preukázané. Odvolateľka ďalej namietala, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže súd rozhodol na pojednávaní napriek tomu, že dňa 26. 10. 2010, t. j. v deň pojednávania, sa telefonicky ospravedlnila a požiadala o odročenie pojednávania. Žalobkyňa nemala možnosť uviesť dôkaz, ktorý by preukázal, že žalobcovia predmetnú nehnuteľnosť užívali, a tým získali sumu cca 5 mil. Sk. Súd tiež nevyhodnotil dôkazy tak, ako mu to ukladá § 132 O. s. p. Odvolateľka ďalej uviedla, že žalobcovia si mali svoj nárok uplatniť prihláškou do konkurzu, pretože pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu, keďže aj rozsudok Krajského súdu Košice č. k. 5Cb/1098/2002-61 zo dňa 14. 04. 2003 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/6/2008-118 zo dňa 02. 07. 2008 určil, že kúpna zmluva je neúčinná a v tomto prípade zápočtami vzájomných pohľadávok a záväzkov došlo k ukráteniu veriteľov. Preto navrhuje napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia. Vo svojom vyjadrení uviedli, že predložili súdu kópie účtovných dokladov, aj výpisky z peňažného denníka, ktoré preukazujú spôsob a formu úhrady kúpnej ceny. V kúpnej zmluve predávajúci svojim podpisom potvrdil prijatie dohodnutej kúpnej ceny. Žalobcovia ako kupujúci nezodpovedajú za formu a spôsob vedenia účtovníctva úpadcu. K samotnej pohľadávke uviedli, že jednoznačne ide o pohľadávku proti podstate. Žaloba, ktorou správca odporoval právnomu úkonu – kúpnej zmluve, ktorou bola predaná predmetná nehnuteľnosť úpadcom žalobcom, bola podaná

po vyhlásení konkurzu. Spor (5Cb 1098/02) právoplatne skončil v čase, kedy už konkurz trval a na základe toho už nebolo možné prihlásiť pohľadávku do samotného konkurzu. Preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalovanej je opodstatnené.

Žalovaná v odvolaní namieta, že v konaní pred súdom prvého stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.).

Ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaná v priebehu konania pred súdom prvého stupňa namietala zaplatenie kúpnej ceny predmetných nehnuteľností, vrátenie ktorej požadujú žalobcovi v predmetnom konaní ako pohľadávku proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. f/ zákona č. 328/991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Podľa kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľností, uzavretej medzi M. S., H. ako predávajúcim a žalobcami ako kupujúcimi došlo k prevodu vlastníctva nehnuteľností, uvedených v čl. I. zmluvy, a to parcely č. X. zastavaná plocha s výmerou 949 m², prevádzkovej stavby súp. č. X., na parcele p. č. X. kat. úz. P. vrátane ich súčastí a príslušenstva. Podľa bodu III. zmluvy kúpna cena bola dohodnutá vo výške 7 500 000,-- Sk, pričom podľa bodu IV. kupujúci súhlasili, aby kúpna cena bola zaplatená z peňazí, na ktoré majú kupujúci právo na základe zmlúv o správe peňažných prostriedkov zo dňa 06. 03. 2002 číslo R 102 01075 a R 100 02082 zo dňa 27. 03. 2002 vo výške 5 464 000,-- Sk. Zvyšnú časť kúpnej ceny, t.j. sumu 2 036 000,-- Sk mali zaplatiť kupujúci predávajúcemu pri podpise zmluvy. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 05. 04. 2002, t.j. tri dni pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorý podal predávajúci dňa 08. 04. 2002. Konkurz na majetok predávajúceho bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4K 64/02 zo dňa 17. 05. 2002.

Žalovaná v priebehu konania namietala nezaplatenie kúpnej ceny žalobcami s poukazom na stav finančných prostriedkov predávajúceho v čase podania návrhu

na vyhlásenie konkurzu ako aj neexistenciu dokladov o započítaní pohľadávky žalobcov voči predávajúcemu vo výške 5 464 000,-- Sk a zaplatení zvyšku kúpnej ceny v hotovosti. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatuje, že zaplatenie kúpnej ceny bolo preukázané, a to v sume 2 036 000,-- Sk pri podpise kúpnej zmluvy a jej zvyšok bol započítaný vzájomnými pohľadávkami. Neuviedol však, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a prečo sa nezaoberal námietkami, uvádzanými žalovanou.

Súčasťou základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Iba takéto rozhodnutie je súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť správnosť postupu súdu. Keďže súd prvého stupňa pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia nepostupoval podľa § 157 ods. 2 O. s. p., obmedzil žalovanú v jej práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom.

Odvolací súd sa však nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom aj tým, že súd prvého stupňa rozhodol v predmetnej veci na pojednávaní, z účasti na ktorom sa ospravedlnila a požiadala o jeho odročenie, čo súdu tlmočil na pojednávaní aj právny zástupca žalobcov. Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Predvolanie na pojednávanie, konané dňa 26. 10. 2010, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, bolo doručené žalovanej dňa 07. 10. 2010 a spisový materiál neobsahuje žiadny dôkaz o tom, že žalovaná požiadala o ospravedlnenie neúčasti a jeho odročenie vo vzťahu ku konajúcemu súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová